

alle de Tillæg og Tilføininger, dels ved Love, dels navnlig gennem de aarlige Finantslove, der ere komne til under de forskjellige Omstændigheder, som mere eller mindre have begrundet disse Tillæg og Bevillinger. Alt dette er det aabenbart ønskeligt at sætte under Undersøgelse ogsaa fra den lovgivende Magts Side og tage Bestemmelse om ved en ny Lov i Forhold til Tidens Krav. Det er muligt, ja jeg er tilbøielig til at tro, at dette vil medføre flere berettigede Reduktioner, samtidig med, at der kunde ske Udvidelser paa andre Punkter og ikke uvæsentlige Forandringer i Reglerne baade for Tilgangen og for Virksomheden; som sagt, jeg erkjender fuldt ud, at det er et Æmne, Lovgivningsmagtens Undersøgelse og Forhandling værdigt. Men nu dette Forslag, hvis Motiver maa søges andetsteds? Jeg skal nu om det sige et Par Ord. Vi gaa da først til Titlen. Have de ærede Herrer lagde Mærke til den smagsfulde Titel? Den behøver kun 6-7 Linier for at blive udtrykt og siger, Loven er et Tillæg til den Lov og den Lov og den Lov, til de Paragrafer og de Paragrafer og de Paragrafer. Jeg er aldrig en Ven af Organisationslove som denne, naar de fremtræde i en saadan Form, og i Særdeleshed, naar det, der laves Tillæg til, ikke i sit samlede Omfang har været under Lovgivningsmagtens Behandling, siden Rigsdagen fik alle Rigets Anliggender under sig (Modsigelse af Indenrigsministeren (Singerslev)). Absolut nei. En enkelt speciel Retning har været forhandlet i en Lov af 1869, men ikke selve Organisationsloven i dens Helhed. Det tror jeg, den ærede Minister vil indrømme mig, i alt Fald er det faktisk rigtigt, og jeg behøver derfor ingen Indrømmelse. Denne Titel vil jeg i hvert Fald foreslaa forandret, men hvis man ved sin Undersøgelse her i Thinget vilde tage samtlige 3 Love op til den Behandling, jeg har nævnt, og smelte dem sammen med det Tillæg, som nu skal laves, saa vilde Titlen med det Samme faae en mere klædelig Form. — Hvad selve Lovforslaget angaar, er der et Hovedpunkt, der paatrænger sig. Der forlanges i § 4 830,000 Kr. til Udvidelse af Bygningerne og desuden forlanges Udvidelse af Forsøgslaboratoriet, samt Bygning af et plante- og dyrefysiologisk Forsøgslaboratorium, Direktørbolig m. m. Hvor meget det vil gaa op over 1 Million, veed jeg ikke, heller ikke veed jeg, om de omhyggelige Beregninger, der her ere opstillede efter nugældende Priser for Arbejde og Materiale, kunne holde Stik, naar Sagen kommer til Udførelse. Det vilde da maaske være første Gang, at de holdt Stik. Vi havde

engang en Minister, som sagde: Giv mig den Sum, saa bygger jeg, hvis det kan gøres for den Sum; men hvis det ikke kan gøres for den Sum, bygger jeg ikke. Det var afvødte Minister Fischer (Indenrigsministeren (Singerslev)): Ja, det var til en lille Skole). Nei, det gjaldt ogsaa et Musæum og Døvstummeinstituttet og Kunstakademiet, som forøvrigt en Anden fuldførte, hvorfor det da ogsaa blev dyrere. Vore konstitutionelle Ministerier opfatte ellers Sagen saaledes, at de bygge, hvorledes saa deres første Overflag har været. Saa dette ikke til, saa gaas der videre paa forventet Tillægsbevilling o. s. v., om Summen saa ogsaa som ved det fgl. Theater skal gaa 100 pCt. op over Overflaget. Det er ikke længer noget Nyt. Men nu denne Bevilling til Bygninger indenfor eller midt inde i Kjøbenhavn — thi det bliver det jo nu; i 1856 laa de udenfor Kjøbenhavn, nu ligge de i Kjøbenhavn — denne Bevilling til midt i denne Hovedstad at anbringe en Skole for Veterinærer, Skovbrugere, Landinspektører, Havemænd og Landbrugere. Ja, jeg kan forstaa, at det kunde ske, den Gang man oprettede Skolen med Geheimeetatssraad Jønger og Veterinærprofessorer som Ledere af Kommissionen. Kjøbenhavn kunde den Gang trænge til at komme lidt i Veiret med sine 80,000 eller 100,000 Menneſter eller hvor mange, der den Gang var. Den kunde behøve at stramme sig lidt op imod de øvrige store Stæder i det samlede Monarki, og med rask Haand gif man bort fra at forene Theori med Praxis. Til en Skole i Kjøbenhavn henviste man Forsøg med Hensyn til Skovbrug, Hævebrug o. s. v. til at foregaa her, som om disse Forhold her i klimatiske Henseende og med Hensyn til Jordbunden vare de samme som andetsteds i Landet. Man gif temmelig let bort fra den Forening af Praxis og Theori; det blev i Virkeligheden kun en theoretisk Skole. Og det var ikke saa underligt, at man gif saaledes frem. Ganste vist forlangte man af Skovbrugerne, at de, inden de toge Examen, skulde have tilbragt en vis Tid i praktisk Tjeneste hos Skovridere og have Aftest derfor, men det skaldt ogsaa bort. Altsaa kun Theori! Men, hvad der kunde gaa den Gang, kan det ogsaa gaa nu? Vil man oprette dette Landbrugsuniversitet — vi høre jo nu, at et saadant skal oprettes — ved Siden af det andet Universitet? Maaske var det naturligere for Landet, om det andet laa i en Provindsby, men nu have vi det en Gang her og kunne ikke ret vel rykke det op med Rode, men at reise et nyt Universitet ved Siden af det første, forekommer mig dog i alle Henseender